

Sygn. akt II KO 93/21

ZARZĄDZENIE

Dnia 16 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

Dnia 16 listopada 2021 r., Sędzia SN Kazimierz Klugiewicz, po zapoznaniu się z pismem Z.N., sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2021 r., sygn. akt II KS 18/21,

nie stwierdzam podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

Jak wskazuje się w orzecznictwie i co wynika z *rato legis* instytucji wznowienia postępowania dotyczy ona jedynie postępowania w jego głównym nurcie, a więc co do istoty sprawy i związanych z nią rozstrzygnięć — w szczególności orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. jest orzeczenie, które rozstrzyga co do odpowiedzialności karnej (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2007 r., V KZ 24/07, OSNKW 2007/6/53, LEX nr 270987; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2008 r., IV KC 118/07, LEX nr 346765*).

Tymczasem postępowanie, do którego odnosi się sygnalizacja Z.N. co do konieczności wznowienia postępowania z urzędu, ma charakter uboczny i dotyczy jedynie kontroli podstawności wydania przez Sąd odwoławczy wyroku o charakterze kasatoryjnym, nie przesądzając w żadnym stopniu o kwestii odpowiedzialności karnej wnioskodawcy, co wyraźnie wynika z ograniczonych podstaw skargi, określonych w art. 539a § 3 k.p.k. W tym kontekście warto zauważyć, że w art. 540 § 1 k.p.k. mowa jest wprost o postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem, a zatem takim orzeczeniem, które cechuje się prawomocnością zarówno w znaczeniu formalnym, jak i materialnym. Tymczasem wyroki kasatoryjne sądów odwoławczych, jak i w konsekwencji orzeczenia Sądu Najwyższego

wydawane w postępowaniu prowadzonym w trybie Rozdz. 55a takich przymiotów nie posiadają (*por. J. Matras, w: Kodeks postępowania karnego. Komentarz, red. K. Dudka, Warszawa 2020, teza 2 do art. 539a*).

Z tego względu, sygnalizacja dotycząca wznowienia postępowania z urzędu (art. 9 § 2 k.p.k.), nie mogła przynieść oczekiwanego przez M.B. rezultatu (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2021 r., sygn. akt IV KO 80/21*).

Na powyższe zarządzenie zażalenie nie przysługuje.